

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۲۷۰ • نامبر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۹ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز
تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: مصیم
تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۲۵ مرداد ۱۴۰۱ • ۱۸ محرم ۱۴۴۴ • ۱۶ آگوست ۲۰۲۲ • سال نوزدهم • شماره ۴۳۵۰ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۹ • اذان مغرب ۲۰:۱۲
اذان صبح فردا ۴:۵۳ • طلوع آفتاب ۶:۲۵

شترت

دیالوگ روز

غلاف تمام‌فلزی - استنلی کوپرک ۱۹۸۷

سرهنگ (آر لی ارمی): اِون نشان روی سینه‌ات چیه؟ جوکر (متیو موداین): نماد صلح قربان. سرهنگ: رو کلاهت چی نوشته؟ جوکر: متولدشده برای کشتن، قربان! سرهنگ: نماد صلح روی سینه‌ات، و اون شعار روی کلاهت! این به جور شوخیه مسخره‌ست؟ جوکر: خیر قربان. سرهنگ: خب پس اون چه معنایی میده؟ سؤالمو جواب بده وگرنه در قبال انسانیت مسئول خواهی بود! جوکر: فکر می‌کنم این نشان‌دهنده ماهیت متضاد انسان هاست، قربان.

هفته‌نوشت

با مثبت‌نگری به جایی نرسیده‌ایم

این سال‌ها رسانه‌های گروهی برخط (اتلاین) و گسترش دسترسی به فضای مجازی فرصت پرسش و گفت‌وگو را برای همه فراهم آورده‌اند، گرچه چون خیلی چیزهای دیگر اینجا همچنان یک‌سویه‌گویی و سرزنش بیش از پرسش و سکالش (اندیشیدن) است. به

حال و روز امروز که نگاه می‌کنید از خود می‌پرسید نسلی که اکنون از میان‌سال‌ی گذشته و به کهن‌سال‌ی رسیده، چه آرزوهایی داشته، چگونه می‌اندیشیده، چه در سسر داشته که دستاورد و پیامد کارهایش روزگار کنونی است. نماها و فیلم‌هایی از مصاحبه‌های گذشته بازبخش می‌شوند که گویای چیزی یا وضعیتی در آن آدم‌هاست که امروز در روان‌شناسی به آن «مثبت‌نگری» یا «مثبت‌اندیشی» گفته می‌شود.

این‌مفهوم بیش از همه به آرزوها و گرامی‌ترین خواسته‌ها و برنامه‌ها پیوند می‌خورد.

هر خواسته‌ای که آرزوی شما می‌شود، فراتر از یک شور هیجانی و برخاسته از ساختارشناختی است. درباره آن آرزویتان، فردی یا گروهی، بومی یا ملی یا جهانی، خودآگاه یا ناخودآگاه برنامه‌ریزی (رؤیابرداری) می‌کنید و گمان اینکه به آرزویتان دست خواهید یافت خرسندتان می‌کند.

از خوشایندی این گمانه‌پردازی و خیال آرزویی، به پیشرفت رویکرد و راهبردهای «مثبت‌اندیشی» به‌مثابه یک بهره‌برداری گسترده تجاری انجامیده است. «مثبت بیندیش»، «به بازدارنده‌ها نپرداز»، «بر چیزی که می‌خواهی تمرکز کنم» و مانند اینها چیزهایی هستند که به خوشایندی هر خیال میدان می‌دهند ولی آیا تجربه زیسته آدمی، فردی یا اجتماعی، مثبت‌اندیشی را برای دستیابی به یک آرزو یا چشم‌داشته ارزشمند سودمند و بسنده نشان داده است؟

این روزها از مثبت‌اندیشی زرد و زهرآکین‌بودن تجارت با این مفهوم‌ها هم سخن زیاد است. ما در بازنشاسی تجربه گذشتگان نشانه‌های روشنی از مثبت‌اندیشی یا به سخن دیگر خوش‌خیالی می‌یابیم که با سستی اندیشه و دوری‌جستن از رنج دانستن، نپرداختن به گمان‌های ناخوشایند و فرار از پرسیدن همراه بوده است. جهان جای پرآشوبی است و هیچ دستاوردی بی‌هزینه نیست، هیچ راه دشوار پیموده‌شده‌ای را نباید بی‌پایش و نگهداشت رها کرد، بازدارنده‌ها و آسیب‌رسان‌ها را نباید نادیده گرفت. یکی از ناشرانی که نوشته‌هایی در نقد رویه‌های فرامیگر چاپ می‌کند «ترجمان علوم انسانی» است. «مثبت فکر نکنید» برگردانی به قلم حسین رحمانی از نوشته گابریله اوتینگن و در دسته نوشته‌های انگیزش و روان‌شناسی است. این نوشته بر پایه پژوهش درازانگرو و ۲۰ساله خانم اوتینگن، استاد و پژوهشگر روان‌شناس، سازمان‌دهی شده و به کاستی‌جویی از «مثبت‌نگری / مثبت‌اندیشی / مثبت‌گری» امروزی پرداخته است. ساختار نوشته پس از یادداشت آغازین، سپاسگزاری و پیش‌گفتار دربردارنده هشت بخش است.

نویسنده می‌گوید برای کسانی/ جامعه‌هایی نوشته که گرفتار شده‌اند و نمی‌دانند برای برون‌رفت و چاره‌جویی چه باید بکنند. اوتینگن باور دارد نوشته او در نقد مثبت‌گری افراطی تک سازمان‌یافته و روشمندی است تا بتوانیم در خود انگیزه و پیش‌رفتن و دستیابی به خواسته‌هایمان را پدید آوریم و از آن برای کنشگری و کام‌برداشتن استوار بهره بگیریم. او در پیش‌گفتار به بازدارنده‌هایی مانند آیین‌ها، عادت‌ها، هنجارهایی که ناوابستگی (استقلال) فرد ربا جامعه را گرفتار کرده یا نظام‌های سرکوبگر و آزادی‌ستیز مانند کره شمالی به‌مثابه عامل‌های بیرونی و فشارآور بر مردم می‌پردازد و می‌گوید ما باید بدانیم که شعار مثبت بیندیشید در چنین شرایطی نتهنای پیش‌برنده نیست بلکه چون فشار عامل‌های بیرونی توان‌فرساست چنین شععارزذگی‌ای نمی‌گذارد کنش‌های دیگری انجام شوند و به تاب‌آوری روانی و پایداری فرد و گروه هم آسیب می‌زند.

گرچه بی‌کنشی و تعلیق یا از سوی دیگر غوطه‌وری و خیال‌پردازی آرام‌کننده‌های کوتاه‌مدت هستند ولی بازدارنده اندیشیدن پرسش و شناخت درست مسئله هستند، از تلاش‌مان می‌کاهد، لغزش‌هایمان را بیشتر می‌کند و ما را به وضعیت بی‌تفاوتی، بی‌کنش-واکنشی یا پرسیدگی، می‌رسانند. فرجام این رویه ناکارا هم درگیرماندن و سردرگمی است. پیامدش چرخه‌های ناگهانی و نسنجیده، سرسپردگی و هم‌خروش‌های هیجانی خواهد بود که دستاورد سازنده‌ای هم ندارد.

نویسنده در سراسر نوشته به ما یادآور می‌شود با داشتن آرزو یا خیال خوشایندی همواره این فانوس راهنما را روشن نگه دارید و برسید کیست یا چیست که نمی‌گذارد آرزویتان به انجام برسد تا بتوانید راهکاری اثربخش بیابید. رؤیابرداری بدون عمل (کیس) خوش‌بینی، درد عمر و سرمایه‌ازگشترفته) فایده رؤیابپردازی، فریب‌های ذهنی، پیگیری هوشمندانه رویها (اعتبارسنجی، مقابله ذهنی، منفی‌شناسی)، تعامل با ناخودآگاه، جادوی ووپ، زندگی با ووپ، دوست همیشگی (تمرین روزانه، کاربرد کوشی هوشمند، برنامه، راهبردها و دستاورد) سرچسته (عنوان)‌های این نوشته انتقادی هستند. این نوشته برای کاربرد روشمند در زمینه‌های فردی، پیوندهای دوستی و همچنین سازمان‌های کاری و اجتماعی سودمند است و سخن تازه‌ای دارد و در شرایط گیروگرفتاری فردی و اجتماعی یک برنامه‌کار اثرگذار و واقعی پیش‌رو می‌گذارد.

اگر در بازمینی تکه‌فیلم‌های گذشتگان تنها به واکنشی سرزنشگرانه بسنده کنیم، ما هم چیزی از این دهه‌ها و سده‌های برهزین‌نیامخته‌ایم. آرزوی ما هرچه باشد، ناوابستگی (استقلال)، آزادی، هم‌زیستی روادارانه، مردم‌سالاری سربلند، عشق یا هرچه، باید بدانیم با خیال‌پردازی و مثبت‌نگری به جایی نرسیده‌ایم و نمی‌رسیم. برای دستیابی به خواسته‌ها و رسیدن به آرزوها نیازمند کنارگذاشتن سستی و رخوت و درپیش‌گرفتن هوشیاری شناختی، پرسشگری، تیزبینی و پایش و برنامه‌کار اثربخش هستیم.

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۲۷۰ • نامبر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۹ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز
تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: مصیم
تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۲۵ مرداد ۱۴۰۱ • ۱۸ محرم ۱۴۴۴ • ۱۶ آگوست ۲۰۲۲ • سال نوزدهم • شماره ۴۳۵۰ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۹ • اذان مغرب ۲۰:۱۲
اذان صبح فردا ۴:۵۳ • طلوع آفتاب ۶:۲۵

تلویزیون، گریزان از مشاهیر

قادر باستانی

پژوهشگر و مدرس علوم ارتباطات و رسانه

سایه- شاعر پرآوازه- که رفت، رسانه‌ها و فضای مجازی، از متن و ویدئو و تصویر او پر شد. انتظار این است که رسانه ملی، به‌عنوان بزرگ‌ترین رسانه، عهده‌دار وظیفه انتقال میراث فرهنگی، با شناساندن مشاهیر علم و ادب و فرهیختگان بزرگ جامعه باشد؛ اما شوربختانه چنین نیست.

رسانه ملی، چنان از بزرگان دانش و فرهنگ و ادبیات ایران‌زمین دور افتاده و درگیر پروپاگاندای نخ‌نما و کم‌تأثیری شده که دیگر کسی چنین انتظاری از آن ندارد.

آنچه در افکار عمومی و فضای مجازی، درباره سایه دست به دست شد، عموماً مصاحبه گرم و صمیمی چند سال پیش مسعود بهنود با او بود و تکه‌هایی از شعرخوانی آن غزل‌سرای گران‌مایه در خارج از کشور. بسی درخ و تأسف‌ف که بزرگان ادب ایران‌زمین، راهی به رسانه ملی ندارند و این سازمان عریض و طویل، در دست افرادی قرارگرفته که صبح و شام‌شان را محتواهای تکراری با آدم‌های تکراری فراگرفته و از مسئولیت بزرگ انتقال میراث فرهنگی به نوب‌واگان و جوانان غافل شده‌اند و حاصل آن در فرهنگ عمومی جامعه، بعینه مشاهده می‌شود.

رسانه ملی، به واسطه تجهیزات ارتباطی و جذابیت‌های صوتی – تصویری، از قابلیت و ظرفیت مهمی در فرهنگ‌سازی برخوردار است. اگر به شبکه‌های تلویزیونی کشورهای همسایه نظری بیچکنیم، می‌بینیم که بخش بزرگی از برنامه‌ها به معرفی نخبگان، فرهیختگان، دانشمندان و مشاهیر آن کشورها اختصاص دارد، در حدی که این اشخاص برای مردم کاملاً شناخته‌شده هستند و حس احترام و ارزشمندی نسبت به این افراد، در جامعه برانگیخته می‌شود.

در مثنی تلویزیون ما، مشاهیر سفید و سیاه‌اند؛ این دسته‌بندی نانوشته، براساس نسبت مشاهیر با ایدئولوژی گردانندگان سازمان تعیین شده و برنامه‌سازان شبکه‌ها واقف هستند که مثلاً احمد شاملو، سیاه است و استاد شهباز سفید. مع‌الاسف دایره تنگ دیدگاه گردانندگان، چنان است که مشاهیری مانند شهباز نازنین، در اقلیت محض قرار گرفته‌اند و لیست بلندبالایی از مشاهیر سیاه وجود دارد که هرکدام به بهانه‌ای، کنار گذاشته شده‌اند.

طبیعی است که ما با عقاید شخصی موافق نباشیم؛ اما هنر او را ارج ننهیم. ممکن است با مثنی سیاسی هوشنگ ابتهاج در تضاد باشیم؛ اما ستایشگر غزل‌های نابش شویم. ما در شبکه‌های پر تعداد رادیویی و تلویزیونی‌مان، چقدر برنامه برای شناساندن مشاهیری مانند محمدعلی جمالزاده، طالبوف، زین‌العابدین مراغه‌ای، صادق هدایت، صادق چوبک، سیمین دانشور، بزرگ علوی، محمود دولت‌آبادی، علی‌محمد افغانی، غلامحسین ساعدی، صمد بهرنگی، احمد شاملو، هوشنگ گلشیری، مهدی اخوان‌ثالث، فروغ فرخزاد، سیمین بهبهانی، سهراب سپهری، منوچهر آتش، هوشنگ ایرانی، شمس لنگرودی، رضا

چه خبر

برترین گزارش‌های سال معرفی می‌شوند

در مطبوعات و فراهم‌آوردن فضایی برای شکوفایی استعداد‌های این حوزه

• تلاش برای حل مشکل کل‌آلود شدن سرچشمه کوهرنگ که تأمین‌کننده ۶۰درصد منبع اصلی آب شهر کرد و شهرهای اطراف آن است ادامه دارد. عکس: احمدریاحی دهکردی/ایرنا

سیمای یک مرد

چند تصویر از کره شمالی

در پی درگذشت کیم جونگ ایل، رهبر پیشین کره شمالی، در ۱۷ دسامبر ۲۰۱۱، رسانه‌های دولتی این کشور دو روز بعد اعلام کردند کیم جونگ اون، سومین پسر رهبر سابق، با لقب «جانشین بزرگ» جانشین پدر شد. کیم جونگ اون رهبر کره شمالی متولد ۸ ژانویه ۱۹۸۴ است.

در دهه ۱۹۹۰ بود که کیم همراه با برادر و خواهرش برای درس‌خواندن به مدرسه انگلیسی‌زبان شهر برن در سوئیس فرستاده شدند. در آنجا با زبان‌های آلمانی و فرانسوی آشنا شدند. خاله این سه که از آنها مراقبت می‌کرد، بعدها به آمریکا بازنده شد. وی برای نخستین بار به‌طور ویژه در مراسم تدفین پدرش، کیم جونگ ایل و در کنار تابوت او در پیونگ‌یانگ در رسانه‌ها ظاهر شد. کیم جوان آن روز تلاش زیادی برای مخفی نگه‌داشتن احساسات خود نکرده و درحالی‌که اطرافیانش از ناراحتی روی زانوهای خود افتاده بودند، او اشک‌های صورتش را با دست پاک می‌کرد. اون پس از روی‌کارآمدن، تمامی پست‌های مهم کشورش از جمله دبیر اول حزب کارگران، رئیس کل کمیسیون مرکزی نظامی، رئیس کل کمیسیون ملی دفاع و فرمانده ارتش خلق کره را در اختیار گرفت و در سال ۲۰۱۲ به درجه ژنرال چهار ستاره ارتقا یافت. کیم جونگ اون برخلاف پدر و پدربزرگش رفتارهای غیررسمی و خارج از قاعده را در انظار عمومی در پیش گرفت. سربازان را در آغوش می‌کشد و در کنار آنها و بازو به بازوی زنان در عکس‌ها ظاهر می‌شود. او پیوسته در مانورهای نظامی حضور می‌یابد و رسانه‌ها نیز وی را یک نابغه نظامی توصیف می‌کنند. وی به‌طور مستمر از پایگاه‌های نظامی بازدید کرده و به آن داشته‌ها موفقی به انجام آن نشدند. «تبدیل‌کردن کره شمالی به یک قدرت هسته‌ای از ارتش برداشته و در حزب کارگر این کشور قرار داده است. همواره فیلم‌هایی از کیم جونگ در حال ملاقات با مردم عادی، گرفتن دست و بغل‌کردن آنها، سؤال‌کردن از کارگران در مورد وظایف آنان پخش می‌شود که کاملاً با شناخت مردم از پدرش به‌خصوص در سال‌های آخر زندگی‌اش که در انزواي کامل به سر برد، تفاوت دارد. علاوه بر این مردم کشورش به این باور رسیده‌اند که درنهایت کیم جوان می‌تواند به هدفی که پدر و پدربزرگش نیز سعی در دستیابی به آن داشته‌ها موفقی به انجام آن نشدند.»تبدیل‌کردن کره شمالی به یک قدرت هسته‌ای به‌رسمیت شناخته‌شده» دست پیدا کند. او از پدر و پدربزرگش در این زمینه مصمم‌تر است.

پرونده‌اتهامات

او در دسامبر ۲۰۱۳، مدتی پس از به حکومت رسیدن، جانگ سونگ تانگ، شوهرعمه خود را به خیانت متهم کرد و دستور اعدامش را داد. مؤسسه پژوهش راهبردی امنیت ملی کره جنوبی از اعدام ۱۴۰ افسر‌عالی‌رتبه ارتش و سایر مقامات دولتی در جریان این پاکسازی خبر داد. کیم افسراد جوان‌تر و وفادار به خود را جایگزین آنان کرد و رهبری این‌ گروه از مقامات را خواهرش کیم یوچونگ در دست گرفت که در سال ۲۰۱۷ در ۳۰سالگی به عضویت دفتر سیاسی حزب حاکم درآمد. کیم جونگ اون فقط چهار ماه پس از مرگ پدرش نخستین سخنرانی عمومی خود را انجام داد. بعد از آن بود که خشونت و بی‌رحمی او آشکار شد و تعداد زیادی از مقامات بلندمرتبه نظامی و سیاسی را تصفیه کرد. سپس دستور اعدام دایی و استاد خود را صادر کرد. در سال ۲۰۱۵ تصفیه‌های بیشتری انجام شد. علاوه بر این مسئله مهم‌تری نیز وجود داشت و آن هم مربوط به برادر ناتنی‌اش، «کیم جونگ نام»، بود که ظاهرا هیچ‌گاه وی را از نزدیک ندیده بود و زمانی که کیم جونگ ایل، رهبر جدید کشور را انتخاب کرد این برادر بزرگتر را نادیده گرفت. کمتر از یک ماه پس از رسیدن کیم به قدرت، یک روزنامه‌نگار ژاپنی ایمیل‌هایی را که بین او و کیم جونگ نام ردوبدل شده بود، منتشر کرد که در آن زمان در مکاتو و در تبعید به سر می‌برد. در این ایمیل‌ها وی اعلام کرده بود که بعید می‌داند برادر کوچک‌ترش بتواند نیازهای مردم کشورش را تأمین کند. به باور او کیم جونگ اون فقط رهبر اسمی کشور بوده و نخبگان سیاسی و نظامی کشور قدرت واقعی را در اختیار دارند. این اظهارات قاعدتا برای خانواده حاکم بر کره شمالی ناخوشایند بود. بعد از اینکه این ایمیل‌ها در کتابی منتشر شد، در عکس‌هایی از دوربین‌های فرودگاه بین‌المللی کوالالامپور مالزی دو زن شناسایی شدند که صورت کیم جونگ نام را با ماده‌ای که بعدها مشخص شد عامل اعصاب وی ایکس بوده را با دستمال پاک می‌کردند. لحظاتی بعد جنازه کیم جونگ اون پیدا شد. دو زنی که عملیات ترور را انجام داده بودند، بعدها در دادگاه مالزی به اعدام محکوم شدند. از دیدگاه رسانه‌های غربی، کشتن برادر ناتنی نشان‌دهنده فسق‌اوت و بی‌رحمی کیم جوان برای قبضه‌کردن کامل قدرت و ازبین‌بردن یکی از مخالفانش بود.

نظامی‌گری افراطی

رهبر کره شمالی دامن‌ا بر تقویت توان و ظرفیت نظامی این کشور تاکید می‌کند و در اختیار داشتن قدرت نظامی شکست‌ناپذیر این کشور را سیاست و هدف کلیدی حزب می‌داند. او مدعی است کره شمالی آمادگی لازم برای مقابله با هر بحرانی را دارد و برای رویارویی با آمریکا، آمادگی هسته‌ای امری ضروری است. او معمولاً در سخنانش بر تداوم حضور جوانان در صحنه و خط مقدم مبارزه برای حفظ میراث صدساله و قهرمانانه نسل گذشته و مقابله با بحران‌ها تأکید دارد. کره جنوبی و آمریکا به بهانه‌های مختلف، به اسم رزمایش، عملیات جنگی انجام می‌دهند و کره شمالی، این رزمایش‌ها را تهدیدی علیه کشورش می‌داند. سنول مدعی است کره شمالی مقادیر قابل‌توجهی مواد هسته‌ای را در اختیار دارد و در پنج سال گذشته میزان پلوتونیوم و اورانیوم خود را حدود ۱۰ درصد افزایش داده است. رهبر کره شمالی از آمادگی کشورش برای درگیری نظامی با آمریکا سخن می‌گوید و مدعی است «اگر رژیم کره جنوبی و گانگسترهای نظامی به فکر حمله نظامی به ما هستند و معتقدند که می‌توانند بخشی از قدرت نظامی ما را پیشگیرانه بر اساس ابزارها یا روش‌های نظامی خاص خنثی یا نابود کنند، در اشتباه هستند». کیم، همتای جنوبی خود را «شیدا و مجنون رویارویی» توصیف کرده بود.

رهبر کره شمالی چندی پیش در توجیه وضعیت دشوار اقتصادی این کشور و تبعات اقتصادی شیوع جهانی ویروس کرونا، در اقدامی بی‌سابقه از هم‌وطنان خود به دلیل شرایط بد اقتصادی عذرخواهی کرده بود.

محمودفاضلی

تحلیلگربین‌الملل

تحصیل در سوئیس

در دهه ۱۹۹۰ بود که کیم همراه با برادر و خواهرش برای درس‌خواندن به مدرسه انگلیسی‌زبان شهر برن در سوئیس فرستاده شدند. در آنجا با زبان‌های آلمانی و فرانسوی آشنا شدند. خاله این سه که از آنها مراقبت می‌کرد، بعدها به آمریکا بازنده شد. وی برای نخستین بار به‌طور ویژه در مراسم تدفین پدرش، کیم جونگ ایل و در کنار تابوت او در پیونگ‌یانگ در رسانه‌ها ظاهر شد. کیم جوان آن روز تلاش زیادی برای مخفی نگه‌داشتن احساسات خود نکرده و درحالی‌که اطرافیانش از ناراحتی روی زانوهای خود افتاده بودند، او اشک‌های صورتش را با دست پاک می‌کرد. اون پس از روی‌کارآمدن، تمامی پست‌های مهم کشورش از جمله دبیر اول حزب کارگران، رئیس کل کمیسیون مرکزی نظامی، رئیس کل کمیسیون ملی دفاع و فرمانده ارتش خلق کره را در اختیار گرفت و در سال ۲۰۱۲ به درجه ژنرال چهار ستاره ارتقا یافت. کیم جونگ اون برخلاف پدر و پدربزرگش رفتارهای غیررسمی و خارج از قاعده را در انظار عمومی در پیش گرفت. سربازان را در آغوش می‌کشد و در کنار آنها و بازو به بازوی زنان در عکس‌ها ظاهر می‌شود. او پیوسته در مانورهای نظامی حضور می‌یابد و رسانه‌ها نیز وی را یک نابغه نظامی توصیف می‌کنند. وی به‌طور مستمر از پایگاه‌های نظامی بازدید کرده و به آن داشته‌ها موفقی به انجام آن نشدند. «تبدیل‌کردن کره شمالی به یک قدرت هسته‌ای از ارتش برداشته و در حزب کارگر این کشور قرار داده است. همواره فیلم‌هایی از کیم جونگ در حال ملاقات با مردم عادی، گرفتن دست و بغل‌کردن آنها، سؤال‌کردن از کارگران در مورد وظایف آنان پخش می‌شود که کاملاً با شناخت مردم از پدرش به‌خصوص در سال‌های آخر زندگی‌اش که در انزواي کامل به سر برد، تفاوت دارد. علاوه بر این مردم کشورش به این باور رسیده‌اند که درنهایت کیم جوان می‌تواند به هدفی که پدر و پدربزرگش نیز سعی در دستیابی به آن داشته‌ها موفقی به انجام آن نشدند.»تبدیل‌کردن کره شمالی به یک قدرت هسته‌ای به‌رسمیت شناخته‌شده» دست پیدا کند. او از پدر و پدربزرگش در این زمینه مصمم‌تر است.

پرونده‌اتهامات

او در دسامبر ۲۰۱۳، مدتی پس از به حکومت رسیدن، جانگ سونگ تانگ، شوهرعمه خود را به خیانت متهم کرد و دستور اعدامش را داد. مؤسسه پژوهش راهبردی امنیت ملی کره جنوبی از اعدام ۱۴۰ افسر‌عالی‌رتبه ارتش و سایر مقامات دولتی در جریان این پاکسازی خبر داد. کیم افسراد جوان‌تر و وفادار به خود را جایگزین آنان کرد و رهبری این‌ گروه از مقامات را خواهرش کیم یوچونگ در دست گرفت که در سال ۲۰۱۷ در ۳۰سالگی به عضویت دفتر سیاسی حزب حاکم درآمد. کیم جونگ اون فقط چهار ماه پس از مرگ پدرش نخستین سخنرانی عمومی خود را انجام داد. بعد از آن بود که خشونت و بی‌رحمی او آشکار شد و تعداد زیادی از مقامات بلندمرتبه نظامی و سیاسی را تصفیه کرد. سپس دستور اعدام دایی و استاد خود را صادر کرد. در سال ۲۰۱۵ تصفیه‌های بیشتری انجام شد. علاوه بر این مسئله مهم‌تری نیز وجود داشت و آن هم مربوط به برادر ناتنی‌اش، «کیم جونگ نام»، بود که ظاهرا هیچ‌گاه وی را از نزدیک ندیده بود و زمانی که کیم جونگ ایل، رهبر جدید کشور را انتخاب کرد این برادر بزرگتر را نادیده گرفت. کمتر از یک ماه پس از رسیدن کیم به قدرت، یک روزنامه‌نگار ژاپنی ایمیل‌هایی را که بین او و کیم جونگ نام ردوبدل شده بود، منتشر کرد که در آن زمان در مکاتو و در تبعید به سر می‌برد. در این ایمیل‌ها وی اعلام کرده بود که بعید می‌داند برادر کوچک‌ترش بتواند نیازهای مردم کشورش را تأمین کند. به باور او کیم جونگ اون فقط رهبر اسمی کشور بوده و نخبگان سیاسی و نظامی کشور قدرت واقعی را در اختیار دارند. این اظهارات قاعدتا برای خانواده حاکم بر کره شمالی ناخوشایند بود. بعد از اینکه این ایمیل‌ها در کتابی منتشر شد، در عکس‌هایی از دوربین‌های فرودگاه بین‌المللی کوالالامپور مالزی دو زن شناسایی شدند که صورت کیم جونگ نام را با ماده‌ای که بعدها مشخص شد عامل اعصاب وی ایکس بوده را با دستمال پاک می‌کردند. لحظاتی بعد جنازه کیم جونگ اون پیدا شد. دو زنی که عملیات ترور را انجام داده بودند، بعدها در دادگاه مالزی به اعدام محکوم شدند. از دیدگاه رسانه‌های غربی، کشتن برادر ناتنی نشان‌دهنده فسق‌اوت و بی‌رحمی کیم جوان برای قبضه‌کردن کامل قدرت و ازبین‌بردن یکی از مخالفانش بود.

نظامی‌گری افراطی

رهبر کره شمالی دامن‌ا بر تقویت توان و ظرفیت نظامی این کشور تاکید می‌کند و در اختیار داشتن قدرت نظامی شکست‌ناپذیر این کشور را سیاست و هدف کلیدی حزب می‌داند. او مدعی است کره شمالی آمادگی لازم برای مقابله با هر بحرانی را دارد و برای رویارویی با آمریکا، آمادگی هسته‌ای امری ضروری است. او معمولاً در سخنانش بر تداوم حضور جوانان در صحنه و خط مقدم مبارزه برای حفظ میراث صدساله و قهرمانانه نسل گذشته و مقابله با بحران‌ها تأکید دارد. کره جنوبی و آمریکا به بهانه‌های مختلف، به اسم رزمایش، عملیات جنگی انجام می‌دهند و کره شمالی، این رزمایش‌ها را تهدیدی علیه کشورش می‌داند. سنول مدعی است کره شمالی مقادیر قابل‌توجهی مواد هسته‌ای را در اختیار دارد و در پنج سال گذشته میزان پلوتونیوم و اورانیوم خود را حدود ۱۰ درصد افزایش داده است. رهبر کره شمالی از آمادگی کشورش برای درگیری نظامی با آمریکا سخن می‌گوید و مدعی است «اگر رژیم کره جنوبی و گانگسترهای نظامی به فکر حمله نظامی به ما هستند و معتقدند که می‌توانند بخشی از قدرت نظامی ما را پیشگیرانه بر اساس ابزارها یا روش‌های نظامی خاص خنثی یا نابود کنند، در اشتباه هستند». کیم، همتای جنوبی خود را «شیدا و مجنون رویارویی» توصیف کرده بود.

رهبر کره شمالی چندی پیش در توجیه وضعیت دشوار اقتصادی این کشور و تبعات اقتصادی شیوع جهانی ویروس کرونا، در اقدامی بی‌سابقه از هم‌وطنان خود به دلیل شرایط بد اقتصادی عذرخواهی کرده بود.